

Sygn. I C 175/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej w G.

przeciwko B. T. i S. T. (1)

o zapłatę

w całości utrzymuje nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Słupsku
w dniu 14 marca 2016 r. w postępowaniu nakazowym o sygn. (...)

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt IC 175/16

UZASADNIENIE

Powód, Bank (...) Spółka Akcyjna w G., wniósł przeciwko pozwanym, B. T. i S. T. (1), pozew z żądaniem zapłaty solidarnie na rzecz powoda kwoty 63.948,30 CHF wraz z odsetkami umownymi w wysokości 10,98 % w stosunku rocznym od dnia 29 stycznia 2016r. do dnia zapłaty ze wskazaniem, że maksymalna wysokość odsetek nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Wniósł również o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów procesu.

Na uzasadnienie wskazał, iż w dniu 18 czerwca 2008r. pozwani zawarli z (...) Bank Spółką Akcyjną w G. (obecnie Bank (...) w G.) umowę nr (...), na mocy której powód udzielił pozwanym kredytu w wysokości 206.469,88 zł., indeksowanego (...). Kwota ta została przez pozwanych pobrana w całości. Następnie, w dniu 29 października 2013r. strony zawarły aneks do powyższej umowy, na mocy którego uznały, że wcześniejsze wypowiedzenie umowy, pochodzące od banku, jest niedokonane. Mimo tego, pozwani nadal nie spłacali rat kredytu, przez co powód pismem z dnia 3 grudnia 2015r. ostatecznie wypowiedział im umowę. Wierzytelność powoda wobec pozwanych na dzień 29 stycznia 2016r. wyniosła 62.845,61 CHF tytułem kapitału, 628,70 CHF tytułem odsetek umownych liczonych od 3 sierpnia 2015r. do dnia 6 stycznia 2016r., 449,99 CHF tytułem odsetek karnych liczonych od 1 września 2015r. do dnia 28 stycznia 2016r. oraz 24 CHF tytułem opłat i prowizji, łącznie 63.948,30 CHF. Pozwani, pomimo wielokrotnych wezwań, nie uiszcili powodowi powyższej kwoty.

W dniu 14 marca 2016r. Sąd Okręgowy w Słupsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z umownymi odsetkami i kosztami postępowania (sygn. akt (...)).

Pozwani, S. T. (1) i B. T., wnieśli zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Zażądali oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na ich rzecz kosztów procesu.

Zarzucili, że powód nie udowodnił zasadności i wysokości roszczenia ujętego w pozwie. Nie wskazał sposobu wyliczenia dochodzonej należności oraz tego, że wypowiedzenie umowy kredytowej rzeczywiście znajdowało się bankowej korespondencji kierowanej do pozwanych. Pozwani potwierdzili, iż otrzymali korespondencję z banku, ale podali, że nie przypominają sobie, by korespondencja ta zawierała oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytu.

Dodatkowo wnieśli o zawieszenie niniejszego postępowania z uwagi na fakt, iż złożyli do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ wnioski o ogłoszenie ich upadłości konsumenckiej.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2017r., wydanym na rozprawie, Sąd Okręgowy w Słupsku oddalił wniosek pozwanych o zawieszenie niniejszego postępowania. Uznał, że postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości konsumenckiej nie daje podstaw do zawieszenia postępowania o zapłatę. Dopiero ogłoszenie takiej upadłości przez sąd stanowiłoby podstawę do zawieszenia niniejszej sprawy. Taka sytuacja nie zaistniała jednak w tym postępowaniu.

Sąd ustalił:

W dniu 18 czerwca 2008r. pozwani zawarli z (...) Bank Spółką Akcyjną w G. umowę kredytu nr (...) na kwotę 206.469,88 zł., indeksowaną (...). Kredyt ten przeznaczony był na spłatę następujących zobowiązań kredytobiorców: trzech kredytów gotówkowych w (...)Bank, kredytu gotówkowego w (...) SA, kredytu gotówkowego w (...) SA, kredytu gotówkowego w (...)SA oraz karty kredytowej w (...) Bank SA. Nadto w części, tj. w kwocie 28.107 zł. kredyt był przeznaczony na cele konsumpcyjne.

W umowie wskazano, że rozliczenie każdej wpłaty dokonanej przez kredytobiorcę będzie następować z datą wpływu środków do banku według kursu sprzedaży waluty, w której jest indeksowany kredyt, podanego w tabeli kursów kupna/sprzedaży dla kredytów hipotecznych udzielanych przez (...) SA, obowiązującego w dniu wpływu środków do banku (§ 12 ust. 8).

W § 15 podano też, iż jeśli kredytobiorca dokonuje zapłaty całości lub części raty lub innej należności wynikającej z umowy po upływie terminu płatności, to obowiązany jest do zapłaty odsetek za każdy dzień opóźnienia od kwoty kredytu niespłaconej w terminie wymagalności (odsetki za opóźnienie). Stopa odsetek za opóźnienie na dzień sporządzenia umowy wynosi 10,980 % w skali roku z zastrzeżeniem postanowień § 8 ust. 6 umowy.

Ustalono również, że okres wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni a także, iż jeżeli bank wypowie umowę po wypłaceniu kredytu w całości lub w części umowy wówczas po upływie okresu wypowiedzenia umowy, kredytobiorca jest zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu i zapłaty wszelkich innych wymagalnych już należności banku wynikających z umowy, w tym ewentualnych odsetek za opóźnienie (§ 18 ust. 7 umowy).

Dowód: umowa kredytu z dnia 19 czerwca 2008r. nr (...), k. 5 – 15, wnioski o wypłatę z dnia 19 czerwca 2008r., k. 118 – 125v.

W toku trwania umowy pozwani dokonywali jedynie częściowej spłaty zobowiązania. Wnosili kilkakrotnie o wstrzymanie płatności rat, bądź o restrukturyzację zobowiązania. Pomimo częściowego uwzględniania przez powoda wniosków pozwanych, nie realizowali oni terminowo swych zobowiązań.

W konsekwencji powyższego, powód, pismem z dnia 11 maja 2015r., wypowiedział umowę kredytu pozwanym.

Strony jednak w dniu 2 czerwca 2015r. zgodnie ustaliły, że bank cofa oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu nr (...), a pozwani oświadczyli, że przyjmują oświadczenie o cofnięciu wypowiedzenia. Strony postanowiły zawrzeć porozumienie w przedmiocie spłaty złudzenia wynikającego z powyższej umowy. Zgodnie wówczas oświadczyły, że zadłużenie na dzień 2 czerwca 2015r. z tytułu umowy kredytu nr (...) wynosi 64.727,04 CHF. Nadto, pozwani oświadczyli, że uznają powyższy dług tak co do zasady, jak i wysokości. Strony zmieniły część zapisów umowy dnia 19 czerwca 2009r., m.in. poprzez zmianę ilości rat miesięcznych oraz ich wysokość. Ustalono również, że bank może wypowiedzieć umowę kredytu i postawić w stan wymagalności całą wierzytelność w przypadkach wskazanych w umowie kredytu, jak również w przypadku wszczęcia i prowadzenia przez osobę trzecią postępowania egzekucyjnego skierowanego do nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie spłaty kredytu.

Dowód: pisma powoda z dnia 8 lipca 2010r., k. 190, z dnia 21 listopada 2011r., k. 189, z dnia 4 lutego 2012r., k. 188, z dnia 27 grudnia 2012r., k. 187, z dnia 14 lutego 2013r., k. 186, z dnia 18 czerwca 2013r., k. 185, z dnia 10 lutego 2014r., k. 184, z dnia 25 lutego 2014r., k. 183, z dnia 28 lutego 2014r., k. 182 z dnia 1 kwietnia 2014r., k. 181, z dnia 7 października 2014r., k. 180, z dnia 4 listopada 2014r., k. 179, z dnia 29 czerwca 2015r., k. 177, z dnia 5 grudnia 2015r., k. 178, pisma pozwanych z dnia 29 czerwca 2010r., k. 198, z dnia 8 listopada 2011r., k. 197, z dnia 25 października 2012r., k. 196, z dnia 10 grudnia 2013r., k. 194, z dnia 15 listopada 2014r., 193, z dnia 26 maja 2015r., k. 192, z dnia 3 czerwca 2015r., k. 191, wydruk elektroniczny, k. 143 – 147, ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 10 kwietnia 2015r. wraz potwierdzeniem odbioru, k. 154 – 159, oświadczenie z dnia 2 czerwca 2015r., k. 16 – 17, harmonogram spłaty, k. 149 – 150.

Pozwani jednak nadal nie realizowali obowiązku spłaty rat kredytu. Dlatego też pismem z dnia 3 grudnia 2016r. powód ostatecznie wypowiedział im umowę kredytu nr (...) z dnia 18 czerwca 2008 , jednocześnie wzywając do zapłaty w terminie 30 dni od wypowiedzenia następujących kwot: 62.845,61 CHF tytułem kapitału, 488,49 CHF tytułem odsetek zaległych, 46,42 CHF tytułem odsetek za opóźnienie, 21,88 CHF tytułem opłat i prowizji, 2,12 CHF tytułem innych prowizji, łącznie kwoty 63.4040,52 CHF.

Dowód: wypowiedzenie z dnia 3 grudnia 2015r., k. 20 – 21, stan niezapłaconych płatności, k. 173 - 176.

Pozwani otrzymali powyższe wypowiedzenie dnia 8 grudnia 2015r.

Dowód: potwierdzenie odbioru, k. 18 i k. 19.

Zaległość pozwanych na dzień 29 stycznia 2016r. z tytułu umowy kredytu z dnia 8 czerwca 2008r. nr (...) wyniosła kwotę 63.948,30 CHF. Złożyły się na nie: kapitał - 62.845,61 CHF, odsetki umowne liczonych od 3 sierpnia 2015r. do dnia 6 stycznia 2016r. - 628,70 CHF, odsetki karne liczone od 1 września 2015r. do dnia 28 stycznia 2016r. - 449,99 CHF oraz opłaty i prowizje -24 CHF, łącznie 63.948,30 CHF.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku z dnia 29 stycznia 2016r., k. 4.

W dniu 3 lutego 2016r. pozwani złoży do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku wniosek o ogłoszenie upadłości obejmującej ich majątek. Wniosek pozwanej został zarejestrowany pod sygn. (...), zaś wniosek pozwanego pod sygn. (...). Sąd rozpoznał wniosek pozwanych po ich połączeniu, w sprawie (...) of. Postanowieniem z dnia 26 października 2016r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku Wydział VI Gospodarczy oddalił wnioski pozwanych o ogłoszenie upadłości, uznając, że pozwani doprowadzili do swej niewypłacalności wskutek rażącego niedbalstwa (art. 491⁽¹⁾ust. 1 pu)

Dowód: wnioski, k. 268, postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku Wydział VI Gospodarczy z dnia 26 października 2016r., k. 268.

Powód, Bank (...) Spółka Akcyjna w G. w całości przejęła (...) Bank SA w G. (**bezsporne**, nadto odpis KRS, k. 91 – 108).

Pozwana, S. T. (1) przebywa na emeryturze, która wynosi około 1.400 zł. miesięcznie. W 2006r. miała zawał serca i poddana została zabiegowi koronografii. Następnie e w 2009r. wykryto u niej raka piersi. W 2015r. miał kolejną kornografię. Choruje na cukrzycę od około 10 lat, przyjmuje insulinę 3 razy dziennie.

Pozwany, S. T. (2) pracował do 2011r. Od tego czasu do chwili obecnej nie pracuje. Aktualnie nie uzyskuje żadnego dochodu. Stara się o rentę chorobową.

Dowód: dokumentacja lekarska, k. 308 – 318, przesłuchanie pozwanej, k. 350 – 351, przesłuchanie pozwanego, k. 351- 352.

Sąd zważył:

Powództwo jest zasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że sąd dokonał ustaleń faktycznych w oparciu od dokumenty zgromadzone w sprawie. Ich autentyczność nie była wzajemnie kwestionowana. Sąd dał wiarę w części przesłuchaniu pozwanym. W dużej mierze jednak treść tego przesłuchania pozostała bez wpływu na wynik zaistniałego sporu.

Podkreślenia wymaga, iż pozwani nie stawiali się na terminy rozpraw wyznaczanych w tej sprawie, składając do akt zaświadczenia lekarza sądowego.

Zarządzeniem z dnia 5 lipca 2016r. sąd pouczył pozwanych, iż mogą ustanowić w tej sprawie fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego lub adwokata do ich reprezentowania w niniejszej sprawie oraz, że przysługuje im uprawnienie do złożenia wniosku o przyznanie pełnomocnika z urzędu (k. 226v). pozwani nie skorzystali z powyższych uprawnień.

Dodatkowo, postanowieniem z dnia 10 stycznia 2017r. sąd określił pozwanym 7 - dniowy termin na złożenie wszelkich wniosków dowodowych, zarzutów i twierdzeń, pod rygorem pominięcia ich w toku dalszego postępowania. W tym czasie, ani w żadnych innym, pozwani nie przedstawili jakichkolwiek wniosków dowodowych.

Mając na uwadze treść art. 263 k.p.c., sąd przeprowadził dowód z przesłuchania stron w ich miejscu zamieszkania. Podczas tej czynności poinformował pozwanych, że na rozprawie w dniu 10 stycznia 2017r. sąd dopuścił dowód ze wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Pozwani, po uzyskaniu tej informacji, na pytanie Przewodniczącej oświadczyli, że nie składają żadnych wniosków dowodowych do sprawy.

Jednocześnie w tym samym czasie, tj. 4 sierpnia 2016r., stawili się do Sądu Rejonowego Gdańsk– Północ w Gdańsku Wydział VI Gospodarczy do sprawy (...) o ogłoszenie upadłości celem przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron, pomimo konieczności pokonania podróży. Nadto, w sprawie powyższej korzystali z pomocy pełnomocnika z wyboru.

Zatem pozwani posiadli wiedzę, a nawet bezpośrednie doświadczenie w zakresie uczestnictwa w procesie cywilnym.

Przechodząc do merytorycznej oceny zgłoszonego żądania wskazać należy, iż bezsporne jest, że powód jest następcą prawnym (...) Bank SA w G. oraz, że strony łączyła umowa kredytu gotówkowego z dnia 18 czerwca 2008r. o nr (...), mocą której pozwani otrzymali kredyt w kwocie 206.469,88 zł. indeksowany (...). Treść umowy kredytu nie budzi wątpliwości jest czytelna i zrozumiała. Wynika z niej, że pozwani zobowiązali się do zapłaty rat kredytu zgodnie z harmonogramem spłat, a wszelkie opóźnienia w spłacie, bądź niepełne spłaty stanowią podstawę dla banku do dokonania wypowiedzenia umowy kredytu (k. 5-15).

Nie budzi wątpliwości, że pozwani nie regulowali rat kredytów zgodnie z harmonogramem. Występowała po ich stronie, bądź niedopłata w wysokości rat, bądź brak wpłaty raty w umówionym terminie. Twierdzenia powoda w tym

zakresie potwierdza wydruk elektroniczny przedłożony do akt sprawy (k. 143 – 145). Przedstawia on w precyzyjny sposób wszelkie wpłaty pozwanych, a także wysokość odsetek i prowizji. Wydruk ten nie został w jakiegokolwiek części zakwestionowany przez pozwanych. Nadto z pism pozwanych składanych do powodowego banku (k. 191 – 198) wynika, że pozwani już od 2010r. mieli problem z regulowaniem swych płatności wobec banku. Powyższe potwierdza stanowisko powoda, iż z uwagi na zachowanie pozwanych (niepełne i nieterminowe wpłaty rat kredytu) zaistniała podstawa do wypowiedzenia przez bank umowy kredytu łączącej strony.

Twierdzenia podnoszone przez pozwanych w zarzutach jakoby nie otrzymali oni wypowiedzenia umowy kredytu z dnia 18 czerwca 2008r. sąd uznał za gołosłowne.

Powód złożył do akt pismo z dnia 3 grudnia 2015r., mocą którego umowa kredytu została przez bank wypowiedziana. Powód przedłożył również do akt potwierdzenie odbioru tej korespondencji przez pozwanych. Wynika z nich, że odbiór korespondencji bankowej miał miejsce w dniu 8 grudnia 2015r. Twierdzenia pozwanych, że w tej korespondencji być może nie było wypowiedzenia umowy jest twierdzeniem, zdaniem sądu, niepoważnym.

Jednocześnie podczas przeprowadzonego dowodu z przesłuchania, pozwani przyznali, że otrzymali oni z banku wypowiedzenie spornej umowy kredytu.

W tej sytuacji, sąd uznał, że powodowy bank skutecznie wypowiedział pozwanym umowę kredytu z dnia 18 czerwca 2008r. nr (...), mając na uwadze treść § 18 ust. 1 umowy.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż nie odniosły również rezultatu twierdzenia pozwanych jakoby powód nie udowodnił wysokości roszczenia.

Wysokość zadłużenia pozwanych został w czytelny sposób wskazana w wydruku elektronicznym, przywołanym wyżej (k. 143- 145). Ujęto w nim wysokości raty, oprocentowania oraz wysokości kursów (...). Pozwani, o czym była mowa wyżej, nie zakwestionowali tego wydruku w jakiegokolwiek części, pomimo, że otrzymali odpis tych wyliczeń, a sąd określił im termin do ustosunkowania się do ich treści oraz do złożenia wniosków dowodowych, zarzutów i twierdzeń dokumentów, w terminie 14 dni, pod rygorem pominięcia ich w toku dalszego postępowania. Pozwani nie ustosunkowali się do treści tych dokumentów, nie złożyli żadnych wniosków dowodowych, twierdzeń i zarzutów. W tej sytuacji sąd uznał, że pozwani nie kwestionują rzetelności wyliczeń przedstawionych przez powoda.

Zatem podnoszenie twierdzeń o nieudowodnieniu sposobu wyliczenia zadłużenia sąd uznał jedynie za taktykę obronną w niniejszym procesie, nie popartą jednak żadnym kontrdowodem za strony pozwanych.

Dodatkowo podkreślić należy, że pozwani w dniu 2 czerwca 2015r. podpisali oświadczenie o cofnięciu wypowiedzenia i jego przyjęcia. W dokumencie tym pozwani uznali powództwo powodowego banku tak co do zasady, jak i wysokości. Zadłużenie pozwanych na dzień 2 czerwca 2015r. wyniosło łącznie kwotę 64.727,04 zł. (k. 16-17).

Podczas przesłuchania pozwani podali, że po dniu 2 czerwca 2015r. wpłacili do banku jedynie kilka rat, po czym zaprzestali jakiegokolwiek wpłat na rzecz powoda.

Zatem uznać należy, że kwestionowanie na etapie procesu zadłużenia, które zostało przez powoda wskazane na kwotę 62.845,61 CHF tytułem kapitału uznać należy za niezasadne. Pozostałe należności dochodzone pozwem to kwota 628,70 CHF tytułem odsetek umownych za okres od 3 sierpnia 2015r. do 6 stycznia 2016r. oraz kwota 449,99 CHF tytułem odsetek karnych, a także kwota 24 CHF tytułem opłat i prowizji (wyciąg z ksiąg banku, k. 4).

W konsekwencji powyższego, sąd uznał, że powód wykazał (udowodnił) swe roszczenie tak co do zasady, jak i wysokości. Twierdzenia pozwanych, podkreślane podczas przesłuchania w ich miejscu o ich trudnej sytuacji materialnej i zdrowotnej, nie mogła odnieść skutku w postaci nieuwzględnienia udowodnionego roszczenia strony powodowej, nawet jeśli sytuacja życiowa pozwanych znalazła w sądzie zrozumienie.

W tym stanie rzeczy, sąd na podstawie art. 496 k.p.c. w zw. z art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe orzekł jak w wyroku.

O odsetkach umownych orzeczono na podstawie art. 359 k.c., mając na uwadze, że ich wysokość została wskazana w § 8 ust. 6 umowy kredytu.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty te złożyła się opłata od pozwu w kwocie 250 zł.

Na oryginale właściwy podpis.